

La perera

(ALDC, V, 1242. La perera)

La *perera* (*Pyrus communis*) és una rosàcia que presenta escassa variació onomasiològica, bàsicament *perera* i *perer*, els dos der. de *pera* (< llat. PĪRA, pl. de PĪRUM) amb el suf. *-era* (< -ARIA) i *-er* (< -ARIU) respectivament, aplicats a noms d'arbres sobre la base del nom de la fruita (com *figuera*, *taronger*).

Altres designacions més locals són *pererer* 186, format sobre *perera*; *pereter* 187, sobre el dim. *pereta*; *peral* 188, 190, de procedència aragonesa; *arbre de la pera* 85, típic de l'alg. a partir de l'estructura "arbre de + nom de la fruita", resultat d'una interferència sarda.

Quant a la distribució areal, notem que *perer* avui ocupa sobretot un espai septentrional (el mot és testificat en aquesta àrea pel banyolí Agustí, 1617), mentre que *perera* ocupa la resta, incloses les Balears (l'eiv. *perer* 84 és resposta dubtosa).

Diacrònicament, la divisió no és tan clara, car *perer* era usat per Llull en mall. i per O. Pou en val. en unes àrees actualment de *perera*, la qual cosa fa pensar en una convivència de formes.

Tant *perera* com *perer* són mots normatius des del *DOrt*, 1917.

